

[Trafikministeren]

tilfælde, og hvor man kan komme til et positivt resultat. Det er det, jeg har indledt, og det er det, vi skal fortsætte, når der kommer en ændret struktur. Det tror jeg ikke folketingssalen er så egnet til, og derfor er jeg ked af at skulle sige andet, end at det fremgår af lovforslaget, at man ikke vil få forringet sin stilling. Men der er jo også, som det allerede er sagt, en naturlig afgang, og det er disse forhandlinger, der skal føres både på en rimelig og på en fornuftig måde efter de lovbestemmelser, som gælder, og som hr. Knud Lind udmærket er bekendt med.

Hr. Ole Henriksen lagde stor vægt på arbejdet i udvalget. Det gør jeg også, men vi har det jo sådan, at til tider er det på en ministers kontor, til andre tider sætter oppositionen sig sammen og laver et flertal, og til andre tider er det, som Folketinget er sammensat, i udvalget, man forhandler sig frem til det.

Jeg håber vitterlig, at det bliver i udvalget, drøftelserne skal foregå, og som jeg allerede har sagt, tilsiger jeg al den støtte, som jeg overhovedet kan.

Der kom nogle bemærkninger om offentligt og privat ansatte, som jeg egentlig ikke synes hører hjemme i denne sammenhæng. Nu har hr. Knud Lind – ikke for første gang, men mange andre gange – fremdraget Østeuropa som et eksempel. Hvad er det, hr. Knud Lind siger? Ja, jeg ved det ikke, men jeg mener i hvert fald, at han taler nedsættende om store kategorier af befolkningsgrupper. Jeg har aldrig lagt skjul på – og sådan skulle hr. Arne Melchior også opfatte min udtalelse – at jeg mener, at en forretningsmæssig, privat ledelse er den, der generelt opnår de største resultater. Det er jeg enig i. Men jeg mener også, at det ikke er det samme som at sige, at han, der er privatansat, arbejder mere effektivt end ham, der er ansat i staten. Når jeg kommer ud i Københavns Lufthavn, kan jeg da ikke se, om den ene er privatansat eller den anden er statsansat. Sådan skelner man ikke i det daglige, og der skal ikke efterlades det indtryk af hr. Knud Lind, at sådan er det. Så jeg mener faktisk, at sammenligningen med Østeuropa har noget at gøre med styrelses-systemet, men det har ikke noget at gøre med den ene personalkategori over for den anden.

Til hr. Arne Melchior vil jeg sige, at vi jo nok har forskellig opfattelse af humor, både den, der er udtalt, og den, der ikke er sagt. Jeg synes, hr. Arne Melchior skulle have taget det som en

kompliment. Ja, sådan var det ment fra min side. Jeg roste ham, fordi han har været en dygtig forhandler. Men i stedet for sagde han noget helt andet, og det må så stå for hr. Arne Melchiors regning. Han truede oven i købet med en avis. Nu skal jeg ikke henvise til fortilfælde, men jeg ved jo i hvert fald, at hr. Arne Melchior har udmærket kontakt til pressen. Så også jeg er spændt på, hvordan det bliver mødt, når vi når til morgendagen.

Men ellers må jeg sige, at det, jeg har lagt vægt på, når jeg taler forretning, er investering. Det er det, den unge generation af landmænd anvendte midlerne til, det er det, industrien kom op på. Man lånte i en tid, hvor det var hensigtsmæssigt, penge til at sætte i bygninger, i produktionsapparat, sådan at vi kunne producere og derved har meldt os generelt ud af den dårligdom, som vi var i for nogle år tilbage.

Så mon ikke vi skulle mødes og finde en rimelig løsning? Det håber jeg stadig på bliver resultatet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 200:

Forslag til lov om visse hovedlandevejsstrækninger.

Af trafikministeren (Knud Østergaard).
(Fremsat 7/3 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Bakholt (S):**

Lovforslaget omfatter dels anlæg af de nord-